

Ožije teplické nádraží?

České dráhy, a.s. rozjely rozsáhlou akci s cílem dalšího zkvalitňování služeb cestující veřejnosti. Jisté mnozí z našich laskavých P.T. čtenářů slyšeli něco o pojmu „Živá nádraží“.

Myslím, že ten, kdo alespoň občas cestuje vlakem, zaregistroval, že se na dráze „konečně něco děje“. Pomalu, ale jistě, probíhá modernizace vozového parku a na našich tratích je možno už hezkou řádku let vídat moderní soupravy. Pravdou je, že lokální tratě zatím žádných podstatných změn nezaznamenaly. A dál tu jezdí (a ještě dlouho asi budou) mnohdy už letité „orchestrióny“. Nicméně dráhám nelze upřít snahu o kvalitativní posun v kultuře cestování. Nebudeme si nalhávat, že do modernizace tratí se celá dlouhá léta moc neinvestovalo (na rozdíl od dopravy silniční, kde je aktivní velice silná lobby autodopravců a stavitelů silnic). A najednou nelze vyřešit všechny nahromaděné problémy.

Změny k lepšímu ale vidíme i na (zatím ještě) zastaralých nádražích. Kdy vás osobní pokladní vítají s úsměvem a i ve vlcích je personál samý úsměv. I revizor, či generální inspektor Českých drah, vám s úsměvem „napaří“ pokutu. Nemáte-li platnou jízdenku. Ale to už se tak občas stává. Vcelku lze říci, že si ČD konečně uvědomily pravdivost rčení „náš zákazník, náš pán“. Na druhou stranu nemám drahám až tak za zlé nepořádek v některých vlcích. Neboť je to v drtivé většině dílo nás, cestujícího obecnstva. A uhlídat se zkrátka všechno nedá. Zvláště nemá-li někdo zažitě tyhle ty základní zásady slušného chování (podle Gutha-Jarkovského). Nechci dělat drahám advokáta. Leč mnohdy nadáváme na zpoždění vlaků, ale už se k lidem nedonese, že na vině jsou třeba lumpové, kteří ukradli zabezpečovací kabely. Aby tyto směnili ve sběrně za penízky a ty poté za fet, drogy, cigarety či alkohol.

Byla to dozajista velká sláva, když po nově vybudované trati Ústecko-teplické dráhy (ÚTD), projel krátce po poledni dne 20. 5. 1858 slavnostní vlak z Teplic do Ústí. V jeho čele se „činily“ lokomotivy „Bohosudov“ a „Trmice“. Již od rána toho dne probíhaly v Teplicích oslavy zprovoznění tohoto traťového úseku. Teplice se tak dočkaly vlakového spojení s Prahou a Drážďany. Historie železniční společnosti ÚTD se počala psát ale už dne 2. 8. 1856, kdy bylo uděleno výsadní právo ke stavbě parostrojní železniční dráhy z Teplic do Ústí.

Do pravidelného provozu byla trať Teplice-Ústí předána dne 21. 5. 1958 (pro osobní provoz) a dne 8. 7. 1958 (pro nákladní dopravu). Od 18. 7. 1867 se mohlo jezdit z Teplic až do Duchcova a od 8. 10. 1870 byl zprovozněn poslední úsek mezi Duchcovem a Chomutovem. Sídlo železniční společnosti ÚTD bylo umístěno v honosné výpravní budově nádraží Teplice-Šanov (dnes Teplice v Čechách). Ve své době patřila tato budova prý k nejkrásnějším nádražím v celém mocnářství Rakousko-Uherském. A myslím, že mi mnozí

z laskavých našich P.T. čtenářů dají za pravdu, že mnohdy člověk chodí kolem takovýchto budov léta, aniž by si jich blíže všimal. Bereme zkrátka nádraží jako naprosto normální věc. Koho například napadlo zvednout hlavu a prohlédnout si tuto budovu blíže? Není pochyb o tom, že budov teplického nádraží je krásná architektonická stavba, bez nadsázky jedna z nejhezčích v našem rodném městě-statutárním.

Je významnou dominantou města a mimořádně cenným příkladem architektury a stavitelství 19. stol. Jedná se také o objekt, zapsaný do seznamu nemovitých kulturních památek ČR (od roku 3. 5. 1958). A je škoda, že neúprosný zub času zanechal na této budově své stopy. Když byla po dlouhá léta opomíjena její údržba a opravy. Vždyť nádraží, a platí to dnes zrovna jako před téměř stopadesáti lety, je takovou „bránou do města“. A nádraží je také zpravidla to první, s čím se příjíždějící návštěvníci setkají. Je pravda, že i zde se udělal v poslední době kus práce. Po technické stránce je teplické nádraží kompletně zmodernizované. Dočkali jsme se bezpečného (krásně vymalovaného) podchodu a nových nástupišť. Pamatováno je zde i na naše imobilní občany a na maminky s kočárky (k dispozici jsou dva výtahy a navigační systém pro neslyšící).

Koncepce „Živá nádraží“ zahrnuje cca šedesát nejvýznamnějších železničních stanic v ČR, které by měly v následujících letech projít zásadní modernizací. Do deseti let (dle plánů ČD) by mělo v naprosté většině našich měst nad 20 000 obyvatel sloužit veřejnosti nové, moderní nádraží. Kriteřiem výběru byla podmínka, aby takovým nádražím prošlo denně alespoň 4 000 lidí.

Projekt „Živá nádraží“ by měl oživit i teplickou nádražní budovu. Objekt bude přeměněn v centrum obchodu a služeb navazujících na provoz železnice. V první etapě by mělo dojít k opravě vnějšího vzhledu budovy. Zásahy do fasády se ale předpokládají jen minimální. Bude použit princip analogie s původní architekturou a jejím detailem. Obnovy a opravy se dočkají i vnitřní prostory. Především se počítá s obnovou nejcenějších prostorů, jako jsou vestibul, bývalá restaurace (v paměti mnohých spojena jako „útočiště“ rozličných pochybných existencí) a hlavní schodiště.

Věřme, že smělé plány na revitalizaci teplického nádraží nezůstanou jen na papíře a budou naplněny. A tato nádherná budova se za čas zaskví v celé své nádheře. Jako onoho památného dne roku 1858. A třeba nám jednou přijde úplně normální chodit na nádraží nakupovat, či za kulturou. Přejme jí to. Tato krásná stavba si to dozajista zaslouží.

A. Kýzl

